

Tampereen
Eläinsuojelus - yhdistyksen
Säännöt.

Hämeen läänin kuvernöörin vahvistamat
Helmikuun 7 päivänä 1891.

Tampereen Gläinsuojelus-yhdistyksen Säännöt.

1 §.

Yhdistyksen tarkoitus on osittain yleensä vaikuttaa sääliwää ja lempeää eläinten kohtelemista, osittain myöskin erittäin poistaa tavallijimpia eläinten rääkkäystapoja.

Ne ovat:

että eläimiä pakotetaan semmoisiin ponnistuksiin, jotka käywät yli heidän woimainja taikka owat heidän luontoansa vastaan;

että weto-eläimet waljastetaan ajokaluihin, jotka rikkowat eläinten ihoa tai owat niille waiwaksi;

että niitä kiusataan nälällä ja janolla taikka pahan-ilkisyydestä, huolimattomuudesta tai kewytnielisyydestä muulla tawoin, erittäinkin ruostimalla, pahoin pidellään;

että niitten kuolonkamppaus tehdään pitkällisemmäksi ja tuskallisemmaksi, kuin wälttämättömästi tarpeellinen on.

2 §.

Rufin yhdistyksen jäsen on welwollinen tykönsä mukaan edistämään tämän tarkoituksen saawuttamista: omalla esimerkillänsä sekä asianhaaran mukaan

neuwoilla, lehoituksilla tahi waroituksilla;

saattamalla yleisön tietoon semmoisia tapauksia, jotka owat omiansa herättämään sääliwäisyyttä eläimiä kohtaan ja kauhua niitten rääkkäämistä vastaan;

antamalla yhdistyksen johtokunnalle semmoisia tietoja, jotka woivat tuottaa yhdistyksen waikutukselle paikkakunnallisten olojen ja muitten asianhaaran mukaan paremman, wakawamman menestyksen;

semmoisissa eläinten rääkkäystapauksissa, joissa woimassa olewa laki rikotaan, joko itse saattaa rikolliset syytökseen, tai ilmoittaa asia asian-omaiselle poliisille, taikka yhdistyksen johtokunnalle, että se saa ryhtyä semmoisiin toimiin, jotka se katsoo sovelijaisiksi;

sekä muuten auttamalla jokaista tointa, joka edistää yhdistyksen harrastuksia.

3 §.

Kukin rehellinen kansalainen Hämeen läänissä on oikeutettu pääsemään osalliseksi yhdistykseen ja saapi yhden lappaleen yhdistyksen sääntöjä; mutta sitä vastaan on hän welwollinen maksamaan yhdistyksen kassaan wuotisen makson, waino kaksi (2) markkaa ja mies neljä (4) markkaa ja wäjäwarainen yhden (1) markan.

Wapaaehtoisia apuja otetaan vastaan kiitollisuudella.

Se, joka yhtä haawaa maksaa wiisikymmentä (50) markkaa, on wastedes vapaa wuosimaksuisista.

Warattomia ihmisiä, jotka owat edistäneet yhdistyksen tarkoituksia ja woivat tehdä yhdistykselle erinomaista hyötyä, saapi johtokunta ottaa yhdistyksen

maksowapaitfi jäseniksi.

4 §.

Liikintä johtoa yhdistyksen asioista pitää johtokunta, jossa on:

puheenjohtaja,
warapuheenjohtaja ja
seitsemän jäsentä.

Johtokunta walitsee keskuudestaan puheenjohtajan, warapuheenjohtajan, pöytäkirjurin ja kassanhoitajan. Joka vuoden lopulla erkanee kolmas osa johtokunnan jäsenistä, jotka kuitenkin kohta woipi taas siihen uudestaan walita. Ensimmäisen ja toisen vuoden lopulla määrätään arwalla, kettä erkanewat, mutta sittemmin erkanewat wuoroonsa ensiksi walitut. Johtokunnan jäsenten waali toimitetaan suljetuilla lipuilla.

5 §.

Johtokunnan kokoukset pidetään puheenjohtajan eli warapuheenjohtajan kutsumuksesta, ja on niissä pöytäkirja kirjoitettava, mutta älköön päätöstä pidettävä päteväenä, joll'ei joku mainituista puheenjohtajista ja vähintäänkin neljä jäsentä ole ollut läsnä asian käsitlemisessä. Jos erimielisyys ilmaantuu johtokunnan keskusteluissa, woittakoon se mielipide, jota useimmat äänet owat kannattaneet, ja jos äänet kummankin puolen owat tasan, tulkoon se mielipide päätöksen, jota puheenjohtaja on kannattanut. Päitfi juoksewia toimia, koettakoon johtokunta paikkakunnallisia wirtakuntia tai wuttua semmoisiin toimenpiteisiin ja määräyksiin, jotka niin paljon kuin suinkin edistäwät yhdistyk-

sen tarfotuksia, jonka vuoski johtokunta on welwoitettu käymään kirjewaihtoon näitten wirakuntain kanssa.

Kun kuitenkin yhdistyksen tärkeimpänä toimialana on walwoa, että eläinten rääkkäystä vastaan sääettyjä lakeja ja annetuia määräyksi säännöllisesti noudatetaan ja että rikokset niitä vastaan saatetaan lailliseen kanteeseen, mutta kun semmoista silmälläpitoa yhdistyksen omain jäsenten kautta ei woi saada kyllin pontewaksi, niin saapi johtokunta, waroja myöten, käyttää yhdistyksen rahawaroja isommissa tahi vähemmissä määrissä palkinnoiksi, osittain poliisipalvelijoille, osittain muille, yhdistyksen ulkopuolella olewille henkilöille, jotka lailliseen rangaitukseen owat saattaneet jonkun tai joitakuita, jotka owat tehneet itsensä syyppäiksi edellä mainitunlaatuiseen rikokseen.

Johtokunnalla on myös walta, jos yhdistyksen etu niin waatii, käskä jonkun jäsenen luopumaan yhdistyksestä sekä, joll'ei käskyä totella, sulkea hänet pois yhdistyksestä.

6 §.

Kerta wuodessa, maaliskuussa, pidetään yhteinen warsinainen kokous, johon johtokunta ilmoituksella, joka kolme wiiikkoa ennen on julaištawa kaupungin sanomalehdissä, kutsuu yhdistyksen kaikki jäsenet.

Siinä kokouksessa antaa johtokunta tilin warain hoidosta sekä kertomuksen yhdistyksen toimista viimeksi kuluneella wuodella, jonka jälkeen puheenjohtaja sitä tilaisuutta warten walitaan; ja käsiteltäväksi otetaan, paitsi muita yhdistyksen toimipiiriin kuuluwia kysy-

mykfiä, seuraawat asiat:

- a) tilivapauden anto johtokunnalle,
- b) johtokunnan jäsenten waali,
- c) tilintutkijain waali.

Kullakin jäsenellä on oikeus esittää ne ehdotukset, jotka hän mieli saada yhteisesti harjittawiksi; mutta semmoisesta ehdotuksesta ei kuitenkaan samassa tilassa woi päätöstä tehdä, joll'ei ehdotusta ole annettu johtokunnalle vähintäänkin neljätoista päivää ennen kokousta ja johtokunta siitä antanut lausuntoansa.

Raikki asiat, jotka kokouksessa tulewat käsiteltäviksi, luetellaan myös ilmoituksessa, joka kahdeksan päivää ennen kokousta on sanomalehdissä julaištawa.

7 §.

Kun asianhaarat niin waatiwat, saapi johtokunta kutsua yhdistyksen jäsenet yhteiseen ylimääräiseen kokoukseen. Asiat, jotka koskewat sääntöin muutosta, woi kuitenkin ainoastaan warsinaisessa vuosikokouksessa päättää.

8 §.

Yhteisissä kokouksissa ratkaistaan asiat, kun erimielisyys ilmaantuu, niitten perusteitten mukaan, kuin 5 § samallaisissa tapauksissa johtokunnalle määrää.

Tampereella, Kirjapaino Suomi Voktrykeri 1904.

